

5. Oct. 1974

FAKTA

Dato:

5. Oct. 1974

Sidetæl:

Notes 74 bd 2 s. 96-100

Paris

5-10-74.

Da jeg i sin tid de-
-de i Danmark følte jeg
mig lykkelig i de af den
-de's lidenskaber og især den
mangfoldige inderside og forstod
-se for hvad der foregik
ude i verden. Jeg forestil-
-lede mig der for at kom
jeg blot inden for landets
grænser til Paris. Jo, det
så ville der være sig
nogle mindre, heller for dem
i form af kontakt med
mennesker der tænkte i
sammen med dem som mig.
Mit ønske gik i op-
-fyldelse, jeg kom til
fra krig - til Paris.
Nu har jeg været her i
12 år - hvad er der

sket?

Naturligvis har disse 12 år
betydet meget for mig, hvad
jeg har set, læst og hørt her
har været en betydningsfuld på-
mængelse af de tanker jeg var
minde til. Ikke i Danmark
- men, jeg har konstateret
at en klar form er som mig.
Men - de enkelte mennesker
- lige kontakt her det egent-
være meget smukt med, og
- det har jeg været lige så iso-
-leret her som i Danmark.
De opfylder kontakten og kom-
-munikationens mindre, heller som
jeg mente Danmark måtte tænke
- de mig i ud af dem, og
- stod i, ikke.
Det har mange årsager, min
usikkerhed, en væsentlig spørg-
-sags, min måde at arbejde
på o.s.v. til at jeg ønskede
grundene til at jeg ønskede

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

at forude Dan mark var
dets vilkårlige (det er nu
ikke stort bedst her i Paris
men net i sagen om det) det
som det værdigste at
mit arbejde enten i det
blev forstået eller også for
mit forstået og forklaret.
Dor man om at jeg ville
finde et større og mere for-
stående publikum her i
Paris her de 12 år oprindelig
mest blivst, jeg har stadig
kun dette mit forstået de
dumste publikum.
Det er overbevisende ret
sandsynligt at jeg ved at
bragte mig her har af-
stuvet mig fra mange
indtjeltser med heder (Læst
få). Jeg ville gerne have
mange flere indtjeltser med
heder i Dan mark, og således
den større komminikation
som jeg uden tvivl opnåer
mig. Men - hvad hjælper
ind i det? Hvor mit ikke hør-
-minder heder her den man
henveder sig til er ikke
for sig, ikke vil forstå eller
mit forstå? Det publikum
jeg søger findes ikke i Dan-
-mark men uden for i andre
lande - U.S.A - Tyskland - Span-
-land - England - det er en
realitet der dog ikke er
for mig stort da det af
mange forskellige årsager
er umuligt at kunne tale
dette publikum - det er
mit ~~største~~ dilemma.
Realiteten er at jeg har det
publikum jeg har, det er
meget lille (men er en stor
kindsom i mange publikum
ikke al tid meget bepasset?)
men det vil være et selv-

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

- med tilvandede produktet at
påstå at det er publikum
har.
Det publikum jeg har bliv-
sit værdi ud af, større og det
kommer forårsaget af at
l) se at affinde mig med.
Er det ikke om et
publikum, om et større
publikum, om det end eksis-
- ter for sig selv?
Hvorfor vil jeg gerne kom-
- munikere til et større
mere bestående publikum?
Betyder det noget reelt
for mit arbejde, eller er
der blot noget i billed-
mig ind? Og her i mangel
mit størst og vil jeg fortsat
med at arbejde helt uaf-
- hængig af om der i det
helt dybt var et publikum,
~~ikke~~ i hvert fald uden at be-
- kræfter mig om det var
stort eller lille hvor for?
det pludselig nu så alt af-
- gørende?
Er det fordi meget af hvad
jeg laver i det offentlige rum
uden publikum?
Si den forskel på mig det,
men er det egentlig mig lyt?
78 fortsætter jeg med at
arbejde på trods af at mange
af mine egne oplyste borgere et
publikum. Se på dem de
publikum alene eksisterer i
min bevidsthed og i det
reelt kan jeg ikke støtse
arbejder af den grund,
dets reelle tilstedeværelse er
altid latent. Det stede som
en mulighed. De problemer
78 arbejder med ændres
på ikke i forhold til om

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

publikum og vedt til stede
eller ej. Det er de samme pro-
-blemer der er grundlaget
for mit arbejde, dem der
sætter det i gang og derfor
dem der er hermed, hele
min kunstneriske virksom-
-hed med eller uden publi-
-kum.
Ja for en af grundene
til min interesse for en
kunstner som Hanne Dyr-
-boven meget skyldes den
formens måde at at hun
~~for~~ prøver sig uden tænke
på et publikum, men jeg
ser det kun efter
-holder hende.
Forklaringen på hvorfor
publikumsproblemet med optager
mig så stærkt er mange-
-foldigt, dels er det under-
-ligt at skæbne elementet
af personlig forfængelighed,
udspringet af uacceptationens
-behov, dels fordi jeg be-
-sværligt mig så meget med
det internationale ulemblev
og derud bliver offer for den
og ja vel at sige når man
det tager i det internationale
udstillings og festivaler i kunst-
-historikere er man vedt
kunstner.
I det hele taget tror jeg at
en analyse af de fleste af
mine handlinger (f. eks.
Lars-breve til Information)
ville vise sig uden eller
overvejende at udspringe af
forfængelighed, et skæbne råt.
Se nu på mig, se hvor
interessant jeg er.
Som andre går bliver det
råt mere og mere fortrivlet,
som d'etat nærmest sig bliver
det mere og mere lys og lyst

at gøre verden og mægt som
på min elisabets sei þ ikke
skulde som en søjme met-
-lenn himlens tårn, men inden
mogen har læst måske til
at þ har været der og
lygt på min egen måde.
Måske s. det en form for
døds angst, dette at man
ikke kan udholde tanken
om at man s. godt
Spørgst henover Jorden
for sig selv og glem med
for helt. Den realkke den
sandhed, hvor man ikke
se i øjnene og dog s.
der den hvorf alle ens
forvirrede handlinger ud-
-springer. Døden som den
hivels hem man føles
væb af uden nogen høre
ens skrig eller beundrer
at man s. på vej ud i

intet.

Man vil ikke se i øjnene
at ens liv ikke har mere
betydning end alle andre liv
men tilkommer sig til den lige-
-omstede i netop den sidste
Sikkerhed. Har man det si-
-den s. det indlysende at
man må blive efter med
oprettelse af sig publikums
skævelse.

Paris

15-10-74

" — it is in the highest
degree questionable whether
the peculiarities we are
endowed with by nature
do really possess any
"Personal" value at all.
All the twists and turns
of character of which